

[A. M. Hansen.]

synes jeg i og for sig ikke, der behøves saa forfærdelig megen Begrundelse for, at vi har ønsket en fyldig, relativt stor Repræsentation paa Rigsdagen. At man maaske kan høre Røster ude omkring i Befolkningen, der siger: I skulde være meget færre derinde, saa blev I lettere enige, beror paa, at de Folk, der siger det, er enten blevet vildført, eller de gør sig ingen Forestilling om, hvilke Krav til Arbejde der i vore Dage stilles til Rigsdagens Medlemmer, naar de skal være med i det mangesidige Arbejde, som her skal gøres. Jeg vil trygt forsvare for enhver, at den danske Rigsdag i 1939 skal tælle 210 Medlemmer. Jeg ved godt, at 5 fra eller til kan ikke være det afgørende; det forholder sig jo, som det vil være alle ærede Medlemmer bekendt, saaledes, at Tallet 205 som det samlede Medlemsantal blev nævnt i sin Tid af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som et Eksempel. At man saa under Forhandlingerne er blevet staaende ved det og ligesom har slaaet det fast for Bevidstheden, er en Sag for sig. Og til syvende og sidst synes jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Brorsen kan have syndeligt at indvende imod, at Jylland faar 4 Rigsdagsmænd mere, end der først var tiltænkt det. Der er derfor en god Begrundelse for at fastsætte Tallet til 210. Naar dertil kommer det, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch gjorde opmærksom paa: de smukke Tal, vi faar ud deraf, de runde Tal: 70 og 140 i hvert af de to Ting og 210 i Den Forenede Rigsdag, saa tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Brorsen kan lade sin Fantasi være i Ro for Fremtiden, hvad det Spørgsmaal angaar. Der er ikke mere værdifuldt i den Henseende at fantasere over. Det ærede Medlem Hr. Brorsen havde, som han saa ofte har, naar han taler paa sit Partis Vegne, meget travlt med at beskæftige sig med de Vilkaar, hvorunder Samarbejdet mellem de to Regeringspartier finder Sted; jeg vil sige, at det ærede Medlems Interesse herfor er i enhver Henseende uden Betydning. Dette Samarbejde vil, saa længe det bestaar, hvile paa det naturlige Grundlag, at hvert af de to Partier mener derved at tjene Landet og de Befolkningsgrupper, hvis Interesser de repræsenterer. Jeg tror, at naar Eftertiden engang skal afsige en Dom over dette Samarbejde, som nu har staaet paa gennem 10 Aar under den Form, det har nu, saa vil Eftertiden fælde den Dom, at det var en større Daad end at indtage den Stilling, det ærede Medlems Parti har indtaget i den samme Tid ved at være uden Evne til

overhovedet at samarbejde med nogen. Der er jo intet Parti paa Rigsdagen, der har den Størrelse, at det kan undvære Samarbejde med andre Partier.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen lod til at være overvældet ved Tanken om, at Socialdemokratiet ønsker at blive Flertal her i Landet. Man skulde virkelig tro, at det ærede Medlem var naiv, for jeg synes dog, at det ærede Medlem maatte sige sig selv, at et Parti, der er saa stort, at det ved sidste Valg har faaet en 46 pCt. af samtlige Stemmer, nærer dette Ønske. Det har jeg skam aldrig næret Tvivl om. Men et helt andet Spørgsmaal er jo, om Ønsket bliver opfyldt. Det afgøres ikke paa Møder, det afgøres heller ikke ved Ønsker, det er noget, Vælgerne afgør paa Valgdagen. Men i denne Forbindelse er der i hvert Fald een Ting, der er sikker, nemlig at Erfaringen fra de sidste 10 Aar har vist, at netop Venstres Politik ikke har kunnet hindre Socialdemokratiets Fremgang, tværtimod.

Det ærede Medlem var saa igen inde paa at tale om Valgretsalders Nedsættelse og talte om, at der var Stemninger inden for Det radikale Venstre, inden for Flertalspartierne i det hele, som ønskede Valgretsalders endnu længere ned end til de 23 Aar. Det er, som om det ærede Medlem ser en mægtig stor Verdensbegivenhed, næsten en Katastrofe ved at sænke Valgretsalders fra 25 til 23 Aar. Jeg erkender mig som Tilhænger af at give de unge Valgret just i vor Tid. Den Brydning og Gæring, der præger disse Tider, har vist os, at vi staar i et Tidehvert, og det er jo Ungdommen, der skal bygge den nye Tid, og derfor er det af overmaade Betydning at faa de unge til at interessere sig for politiske og samfundsmæssige Spørgsmaal. Der er saa meget, der vil drage bort fra Folkestyret i vor Tid. Det gælder derfor om at anspore Ungdommen, vor Tids Ungdom, til netop at sætte sig ind i Spørgsmaalene, og der er intet Middel, som virker stærkere og bedre ansporer den Ungdom, der vil noget og kan noget, end netop det at give den Indflydelse. Derfor imødeser jeg med Glæde og Forventning Valgretsalders Nedsættelse. Man skal være et Gammelmansparti, dersom man er bange for netop i vor Tid, hvor der kræves saa meget af de unge, hvor Vanskelighederne for de unge er saa store, at sige til dem: kom med ind i vort Arbejde med at skabe Fremtiden, det er dog jer, der skal leve i Fremtiden.

Dernæst var det ærede Medlem Hr. Brorsen bange for, at Valgdagen skulde